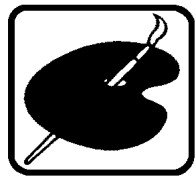

Sutinen

Jäsenlehti • 2014

ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA RY

Sutinen

Julkaisija Itä-Helsingin Taideseura ry
Kalkkiahiekankuja 6, 00980 Helsinki

ISSN-L 0780-9190

ISSN 0780-9190 (Painettu)

ISSN 2242-3028 (Verkkolehti)

Sisältö

Liikkeellä eteenpäin	3
Muutos. 35. vuosinäyttely Stoa Galleriassa ja parvella 28.5.–14.6.2014	4
Arvioita vuosinäyttelyssä tunnustuspalkinnon saaneiden töistä.....	7
Kritiikki-ilta 28.5.2014 Metta Savolaisen kanssa	8
Kuukausitapahtumia	11
Akvarellistit Rooman kukkuloilla	12
Daemon - malli	16
Sikspäkki tapetilla	22
Pää pois, asenne esiin	24
Akvarellit matkassa maailmalla	26
Tapahtumia	20
Ajankohtaista	29
Kevään 2015 kurssit	29
Jäsenmaksut ja jäsenkortit.....	30
Itä-Helsingin Taideseuran hallitus	31

Kannen kuvat: Sirkka Raikamo Rooman kukkuloilla, Daemon – malli, Metta Savolainen pitämässä juhluvuosinäyttelymme kritiikki-iltaa Stoa Galleriassa.

Itä-Helsingin Taideseuran internetosoite: <http://www.itahelsingintaideseura.fi>

Liikkeellä eteenpäin

Itä-Helsingin Taideseura on viettänyt 35-juhlavuottaan työn merkeissä teemalla muutos. Muutos viittaa kehitykseen, joka sekä fyysisessä että henkisessä ympäristössä tapahtuu. Taiteen tekeminen on liikkeellä oloa. Se on jatkuvaa havainnointia, uskallusta kokeilla, oivallusta ja itse työtä. Se on näkyväksi tekemistä. Uusi rakentuu vanhalle, luo uusia muotoja ja irrottautuu vanhasta. Paikoillaan ei voi pysyä. Juhlavuosi on etappi, josta voi katsoa sekä tulevaan että taaksepäin ja hahmotella sitä, mitä seuralle nyt kuuluu.

Näkyvin yhteinen ponnistuksemme oli 35-juhlänäyttely keväällä Stoassa, johon parvelle seuran jäsenet valmistivat lisäksi isoja yhteisteoksia aiheesta ”Muutos”. Kollaaseihin käytettiin 400 pientä työtä, joista teokset koottiin. Kokonaisuus tuotti iloa sekä katsojille että tekijöille. Työtä tehtiin noin vuoden ajan.

Muutos näkyy myös Vuosaassa jatkuvana rakentamisena ja ympäristö on muuttunut huvila-alueesta suureksi kaupunkikokonaisuudeksi. Ihminen on jättänyt luontoon jälkensä monella tapaa. Miten ympäristö vaikuttaa asukkaisiin? Kesän kotimaan kurssi pidettiin Vuosaassa, jota katselimme aurinkoisen viikon uusin silmin ja ajatuksin. Herätelimme kysymyksiä, miten rakennettu ympäristö ja luonto kohtaavat. Ulkomaan kurssin kohde oli Italia, ja maailmalla akvarellien kanssa matkaavien tuotoksista rakentui Eurooppasaliin näyttely tänä syksynä. Kuljemme aina ajassa, tilassa ja paikassa.

Ajassa mukana pysyminen ja avoimuus on välttämätöntä myös seuramme olemassaololle. Siksi tarvitaan osallistumista kursseille, tapahtumiin ja muuhun toimintaan. Uudet silmät näkevät hyvin. Mikään ei estä tuomasta yhteiseen jakoon hyviä ideoita siitä, miten toimintaa pitäisi kehittää eteenpäin. Haluamme kuulla myös, jos jokin on turhaa tai ehkä ei enää tärkeää. Nauttiminen taiteen parissa on sallittua kuten osallistuminen ryhmiin, joissa omat pyrkimykset tulevat nähdäksesi ja kuulluksi ja joissa saa kannustavaa palautetta.

On vaikea olla ennustajan roolissa, mutta uskon Itä-Helsingin taideseuran luovuuteen ja kekseliäisyyteen jatkossa myös taloudellisesti tiukentuneina aikoina. Kun suurten näyttelytilojen saaminen on haasteellista, yksi mahdollisuus on, että jäsenet myös eri kokoonpanoissa muistavat rakentaa pienehköjä näyttelyitä ja tuoda siten taidettaan esiin. On iloinen asia toimia näyttelyryhmässä ja saada vahvuutta töidensä esille panoon vaikkapa Helsingin ulkopuolelle. Seuralalla on myös omat kotisivut, jossa tiedotetaan tapahtumista ja näyttelyistä. Ollaan virrassa mukana, myös tietovirrassa. *Ars longa, vita brevis. Elämä lyhyt, taide pitkä. Todistettavasti.*

Kirsti Pesari
puheenjohtaja

Muutos

35. vuosinäyttely Stoa Galleriassa ja parvella 28.5.–14.6.2014

Osa yhteisteoksesta Muutos Stoa parvella.

Kirsti Pesari: Heijastuksia, akryyli.

Pentti Mettälä: Piru ja enkeli, öljy.

Kati Vihonen: Kehäkukat, akvarelli.

Maila Niskanen-Kopio: Memento, akryyli.

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Kuva Tua Mylius

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Arvioita vuosinäyttelyssä tunnustuspalkinnon saaneiden töistä

Tua Mylius

Perustelut: Rohkeaa, koskettavaa akvarellimaalausta. Hienolla tavalla eletty akvarellin hetkellisyydessä. Ilmaisu vahvaa ja herkkää samanaikaisesti.

Ritva Juselius

Perustelut: Kauniit heleät värit. Sadunomaisuutta, runollisuutta. Maalaukset välittävät hyvää oloa, hoitavia töitä.

Ritva Lumiaho-Pesola

Perustelut: Tekijän suhde väriin on syvää ja omintakeista. Töissä on monia tasoja ja paljon tunteita, myös melankolisuutta. Kaunista kerroksellista maalausta.

Metta Savolainen

Tua Mylius: Pohjoistuulen jälkeen, akvarelli.

Kuva Tua Mylius

Ritva Lumiaho-Pesola: Turkoosi kuu, akryyli.

Kuva Ritva Lumiaho-Pesola

Ritva Juselius teostensa äärellä.

Kuva Tua Mylius

Taideseuran hallitus myönsi, juhluvuoden johdosta, kunniamaininnat pitkäaikaisesta, ansiokkaasta seuran hyväksi tehdystä työstä seuraaville:

Pirkko Raulo

Perustelut: Pitkäaikainen aktiivinen osallistuminen ja vastuunkanto seuran toimintaan monella tasolla, työskentely hallituksessa, kurssilaisena ja vastuunkanto.

Jaakko Liukkonen

Perustelut: Pitkäaikainen ansiokas toiminta seuran hyväksi, mm. visuaalinen ja graafinen ilme, Sutinen, tiedottaminen.

Kritiikki-ilta

28.5.2014 Metta Savolaisen kanssa

Kuva Jaakko Liukkonen

Metta Savolainen aloittelemassa kritiikkiä.

Taideseuran 35-vuotisjuhlanäyttelyn juryttäjä Stoassa oli taiteilija Metta Savolainen. Hänen omia tekniikoitaan ovat metalligrafiikka ja akvarelli, aikaisemmin myös öljy- ja temperamaalaus, joten esillä olevat tekotavat olivat hänelle hyvin tuttuja. Hän kertoi myös vetäneensä maalaus- ja akvarellimatkoja Italiaan. Näyttelystämme hän oli iloinen, sen korkeasta tasosta, omakohtaisista ja sopivan erilaisista töistä, joissa oli uskallettu kokeilla eri menetelmiä ja kokeiltu omiakin tapoja. Esillä oli paljon vahvaa ja koskettavaa ilmaisuja. Myös ”epäaiheita” oli tutkittu, tuloksena vahvoja maalauksia, joissa itse aihe oli vain tekosyy.

Seuraavia näyttelyjä ajatellen Metta Savolainen antoi tärkeitä ohjeita kuten sen, että kannattaisi jättää tarjolle aika yhtenäinen sarja. Kun juryttäväksi jätetään 2-4 työtä, pitäisi mieltä tarkkaan minkälaisia. Hän oli laskenut, että hä-

nellä aikaa oli enintään 2 minuuttia per henkilö töiden valintaan ja päätöksen tekoon, miinus aika, joka käytettiin 45 tekijän töiden etsintään seinustoilta ja lattialta. Jos tekijältä oli tarjolla hyvin erityyppisiä töitä, hän yritti pitää valitessaan mielessä ensinnäkin teemamme ”Muutos” ja sitten tarkasteli muiden tarjottujen töiden yleisilmettä. Tarkoituksena oli hakea yhtenäisyyttä ja ideaa ja välttää sillisalaattia. Kaikkien etu on kaunis näyttely, jossa ei ole liikaa töitä. Kenenkään työt eivät pääse esille silloin, kun niitä on paljon ja tiiviisti rinnakkain. Kannattaa tarjota sitten seuraavaan näyttelyyn omaa lempityötä, joka tällä kertaa ei päässyt esille, antaa sille toinen mahdollisuus. Se ei jäänyt valitsematta siksi, että se olisi huono, vaan koska valitut toimivat kokonaisuutena paremmin. Jos joku työ on itselle ”must”, niin sitten pitää jättää vain se yksi työ. (Tämä on tosin seuran yhteisnäyttelyiden ohjeiden vastaista – jurytys on valintaa, eikä yhdestä voi valita.) Henkilökohtaisista kritiikeistä Metta Savolainen muistutti, että ne ovat hänen palautteitaan, häntä koskettaneiden seikkojen suodattamia. Hyvä-huono -akseli on eri asia.

Ensimmäisestä seinästä tuli vahva ekspressiivinen aloitus näyttelylle, koostuen pääosin öljy- ja akryylimaalauksista. Siinä oli pohjoisen Euroopan maalauksen vahvaa traditiota, luonnon läsnäoloa ja ekspressiivistä maalaamista. Toisaalta kun kaikki mahdolliset vastakohtaisuudet (tumma-vaalea -rinnastus, lämpimät ja kylmät värit, murrettu ja kirkkaat sävyt) otetaan mukaan, joudutaan tasapainoilemaan riitasointujen, miellyttävän tai epämiellyttävän katsomiskokemuksen välillä. Pimeä ja valoisa maailma kohtaavat. Se haastaa katsojaa,

Vesa Urtti: Spectrum of nature, akryyli.

mutta voi myös temmata mukaansa. Ekspressiivinen maalaaminen voi olla myös herkkää ja koskettavaa, kuljettaa surun tunteita mukanaan. Värit ovat myös parantavia – esimerkiksi hienosta, heleästä värimaailmasta tulee hyvä olo.

Teoksissa, joissa tavoiteltiin vanhemman ajan tunnelmaa, sitä oli saatu niukalla väripaletilla, jossa väriympyrässä

Kuva Tua Myllys

liikutettiin kelta-oranssi-lämmin punainen -alueella ja johon lisättiin murrettuja sävyjä. Teoksiin toivat jännitteitä myös esim. kylmillä väreillä maalatut etualan vahvat elementit vastakohtana taka-alan lämpimille väreille. Samaa aihetta voi myös lähestyä erilaisilla tavoilla; realistinen ja ekspressiivinen tapa kertoivat omat tarinansa. Öljytöistä löytyi myös teoksia, joita Metta Savolainen kuvaili termillä ekspressivistis-symbolistis-nativistiseksi tyyliuunnaksi, ”Hugo Simbergiä korotettuna potenssiin”, mutta aiheiden lähestyminen oli leikkisää. Teoksissa oli paljon nyansseja, mustaa käytetty ryhmittelyyn ja tumma-vaalea -vaihteluita. Näistä juryttäjä sai aiheen kertoa kielitieteilijöiden tutkimuksista eri kulttuureissa esiintyvien värien sanastoista. Ensimmäiset värien nimet olivat valkoisille ja mustalle eli valolle ja pimeydelle. Seuraava väri oli kaikissa kulttuureissa punainen, joka varmaan liitettiin monen asiaan; veri, tuli, (punainen) maa. Nämä värit muodostavat ikään kuin pe-

Kuva Jaakko Liukkonen

Kuva Tua Mylius

Helga Tollander teostensa vierellä.

rusvoiman. Sininen tuli sanastoihin hyvin myöhään, esim. antiikin Kreikassa sitä ei ollut ollenkaan. Sininen liittyi sanastoissa ehkä muihin asioihin (taivaaseen) pikemmin kuin väriin.

Joidenkin maalausten elementit olisivat sopineet myös tekstiileihin. Sellaisia olivat ornamenttimaiset, orgaaniset muodot tai graafinen pelkistetty ote yhdistettynä roiskemaalaukseen.

Runsaasta valkoisen käytöstä oli tu-

loksena pehmeä, pastellimainen jälki. Värien kirkkauden tai himmeiden, tummuuden tai vaaleuden myötä jotkut asiat kuvissa nousivat ja toiset laskivat ja niistä syntyi liike. Vaikutelmaa korosti siveltimellä piirtämisen ja maalaamisen yhdistämiset, välillä ne yhdistyivät, välillä erkanivat. Perusmuodot – ympyrät, palkit, kaaret – elivät jännittävissä sommiteluissa harmonista rinnakkaineloa avoimeksi jätettyjen tilojen kanssa.

Palettiveitsen käyttö toi öljymaalauksiin veistoksellisuutta, reliefimäisyyttä ja kaunista kerroksellisuutta. Erityyppisiä tunnelmia kuten vahvaa vaikutelmaa oli luotu sini-turkoosi ja puna-oranssi-rinnastuksilla tai rauhallisuutta sinivihreällä. Eräissä muissakin töissä kerroksellisella maalaamisella oli saatu värit hehkumaan ja pysymään elävinä, jotta ne voisivat välittää oman elämän tapahtumia, tunnesisältöjä, voimakkaita kokemuksia ja kertoa elämän tärkeydestä.

Morandimainen rauhallinen maailma tuli mieleen töistä, joissa oli pysytty kauuniin värimaailman tukemassa abstraktis-

Kuva Jaakko Liukkonen

sa ilmaisussa. Värimuutoksissa oli hiljaisuutta, hienovaraisesti esiintuotuja asioita. Näyttelytilan arkkitehtuuri ja portaat kertautuivat töissä, joten niiden ripustuspaikka oli juuri sopiva. Lasille tehdyissä öljymaalauksissa oli reipasta materiaalkokeilua, Art Deco -henkistä ornamentiikkaa ja dynamiikkaa. Työt olivat hyvin sopivia myös koko näyttelyn kannalta ottaessaan ikkunatilaa käyttöön.

Akvarellimaalauksessa on olemassa ikään kuin jana, jonka toisessa päässä on piirtäminen, toisessa akvarelli. Janalla voi liikkua hyvin vapaasti ilman, että tarvitsee miettiä, mikä niiden määritelmä on. Piirtämiseen voi ottaa akvarellia mukaan ja päinvastoin. Hiili/liitupiirros akvarellin alla voi jäädä hauskasti näkyviin. Akvarellin kanssa pitää kuitenkin olla tarkkana, ettei työ mene tukkoon. Työn pitää antaa kuivua välillä, jos haluaa maalata useita kerroksia ja varsinkin, jos haluaa hyvin tummia sävyjä. Turhan kauan märeillä maalattu väri samentuu.

Metta Savolainen kertoi olevansa itse akvarellistina hidas, prosessi voi kestää pitkäänkin. Näyttelymme akvarelleista hän löysi nopeutta, väljyyttä, sattumanvaraisuutta ja hetkellisyyttä, joiden läsnäolo sai työt todella eläviksi. Aimo Kanervan mieleen tuovissa töissä oli keveyttä, haurautta ja herkkyyttä ja nopean maalaamisen taustalla oli tarkkaa luonnon tutkimista. Kukkamaalauksissa miellytti ronski ote, aiheen oli annettu tulla isosti ja vapaasti ja nautiskeltu huikeasta värin hehkusta. Rennon epäselvä pensselin käyttö toi myös tarkkuus-epätarkkuus-vaihteluita ja elävyyttä maalauksiin.

Siellä oli myös elämäntäyteisiä töitä, henkilökohtaista kokemusta ilmaistuna omintakeisella ekspressiivisellä otteella. Akvarellein voi kertoa värien rikkaudesta myös leikkisästi. Iloiset, pehmeät väriyhdistelmät lähettivät värisanomaa katsojalle. Myös kuvataiteessa vaikeaa aihetta, huumoria, löytyi. Jyryttäjä kertoi ihaillevansa kaikkia, jotka sitä osaavat käyttää.

Kuva Tua Mylius

Metta Savolainen.

Grafiikan teosten ripustuksessa törmättiin käytännön ongelmiin hankalan ripustussysteemin takia. Työt koottiin ensin hahmotelmana lattialle, mistä ne ripustettiin sermeille. Lopputulos taisi jättää monen mielestä varaa petraamiseen. Tosin Metta sanoi ripustuksen hienosäädön olevan mahdollista myös jälkikäteen, mutta siihen ei kukaan enää ollut halukas.

Grafiikassakin tuli esiin sarjallisuuden merkitys. Normaali jurytys tapahtuu, jos sarjaomaisuus ei ole tiedossa, eikä asialle myöhemmin voi mitään. Töiden ripustukseen sarjana voi vaikuttaa parhaiten olemalla läsnä ripustuksessa tai vaikka kehystää kaikki työt samaan kehykseen.

Pelkän pehmeäpohjan käyttö saattaa olla tylsä, mutta näyttelyn töissä oli siitä saatu paljon irti. Tekniikkana värien ja liukumatelauksen kanssa pelaaminen sai värit muuttumaan, toi niihin sisältöä. Kirjan muotoon koottu grafiikka toi töihin veistoksellisuutta. Joissain töissä juryttäjä olisi kaivannut parempaa vedosta tai useampaa painokertaa eri väreillä. Vaikkapa kahdella eri värillä saadaan syvyyttä väreihin ja elävyyttä. Kehystyksissä

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Avajaisissa.

taas huomioitiin paspiksissa olevat raidat, jotka toistivat itse teosten intensiivistä väriä samoin kuin kehyksien väri.

Näyttelyn **hiilipiirroks**et olivat taitavia. Elävänmallin piirroksena aloitettuja töitä oli jatkettu ilman mallia. Hiilipiirrosta jatkettaessa siihen voi tulla jäykkyyttä, mutta näissä oli säilynyt tuore ote. Niihin oli saatu vahva esittämisen tuntu, luontevat asennot, lihalisuutta, elävyyttä ilmeissä ja kehossa, mittasuhteissa ja valossa. Hiilenkäyttö oli herkkää; välillä vahvempia vetoja, sitten pehmeämpää, jota voisi kutsua hiilellä maalaamiseksi.

Vahvan ääriviivan käyttö oli yksi tapa tehdä hiilipiirroksia. Se toimii hyvin esimerkiksi silloin, kun graafisuus on pitkälle vietyä. Taustan tummentaminen hiilen lappeella vetäen ja sitten kuitukärkikynällä hahmojen ääriviivojen piirtäminen oli myös hyvin mielenkiintoinen tekniikka. Jos tausta on hyvin tumma, kannattaa huomioida riittävä vaalean viivan vahvuus ja käyttää leveää kuitukärkikynää.

Niin piirtämisessä kuin akvarellissa ja öljymaalauksessakin voi miettiä, ettei työtä tarvitse tehdä joka puolelta yhtä valmiiksi. Siinä voi olla myös luonnosmaisempia merkintöjä, jotka jättävät katsojalle tilaa. Leonardo da Vinci oli ensimmäinen taiteilija, joka otti tämän huomioon – ei pureskella kaikkea loppuun asti, vaan jätetään tietty salaperäisyys.

Veistoksia kannattaa tarjota näyttelyyn. Stoaan näyttelytila on suhteellisen iso, näyttelykokonaisuutta ajatellen veistokset tuovat sinne ihan oman elementtinsä. Niitä olisi voinut olla Mettan mielestä enemmänkin. Näissä savea oli yhdistetty luonnonkiveen, lyyrinen naisahmo nousi kauniisti raakasavipohjan orgaanisesta muodosta. Luonnonkiveen yhdistetyn patsaan voisi hyvin sijoittaa johonkin ”epäpaikkaan”, josta katsoja sen sattumalta löytäisi.

Harvinaisempia tekniikoita näyttelyssä **kuivapastelli**, joka sopi mainiosti vauhdikkaaseen naivistiseen aiheeseen ja iloisine väreineen oli hyvän tuulen työ. **Tussila-veerauksella** oli saavutettu nyansseissa aasialaisen taiteen tunnelmaa; hyvin mustaa, karheaa ja kuivaa, vaaleita laveerauksia ja kauniita virittelyjä valöörin ja erityyppisten siveltimen jälkien kanssa. Juryttäjä suositteli jatkamaan iloista, vauhdikasta, tuoretta ja vahvaa tekemistä sarjaksi. **Kollaasitekniikassa** oli jännittävästi yhdistetty tietokoneella käsiteltyjä valokuvia, jotka oli sitten siirretty kankaalle ja töitä jatkettu öljyllä maalaten. Pohjan muoto palveli aiheita, pitkänomainen, korkea suorakaide sai kapeisiin kujiin tunnelmaa, jota taivas-elementti kohotti. Taivaalle oli uskallettu jättää tilaa, laskea se alas ja tuoda etualalle. Valokuvien käyttö kaipaa usein rosaa, esim. vahvaa öljyvärin käyttöä, vastakodaksi synnyttämään jännitettä. Mielekkääksi ja mielenkiintoiseksi koettua tekniikkaa kannattaa jatkaa.

Valitsemisessa töissä Metta Savolainen kertoi arvostavansa vahvasti sisältöjä ja tunnemaailmaa, joka niistä välittyi. Tekninen osaaminen oli toki tärkeää, mutta puhuttelevat sisällöt painoivat enemmän – miten ne resonoivat ja koskettivat. Samaa periaatetta hän noudatti myös tunnustuspalkintojen valinnassa.

Toimittanut
Maila Niskanen-Kopio

Kuukausitapahtumia

25.01.2014 VIERAILU ATENEUMIIN
RAFAEL WARDIN NÄYTTELYYN

Rafael Wardi tunnetaan värikkäistä teoksistaan, joiden aiheet vaihtelevat asetelmista ja ihmiskuvista kaupunkinäkyymiin sekä maisemiin. Näyttelyssä tuotiin katsaus Wardin uran eri vaiheisiin. Wardin uusimmissa töissä tumma värimaailma taittuu mustaan, josta pimeässä hehkuva valo nostaa esiin punertavia juuri ja juuri erottuvia ihmishahmoja ja yksityiskohtia.

05.04.2014 VIERAILU ESPOON MODERNIN
TAITEEN MUSEOON EMMAAN

Tutustuttiin ruotsalaiseen taiteilijan Hilma af Klintin (1862–1944) teoksiin. Esillä oli 21 teosta kuuluisasta Temppeli-sarjasta. Tutustuimme myös näyttelyyn Arjen muotoilija Rudolf Steinerin (1861–1925) ajattelusta ja tuotannosta sekä hänen monitahoisesta kulttuurisesta perinnöstään.

24.10.2014 VIERAILU DIDRICHSENIN TAIDEMUSEOON
EDVARD MUNCHIN ”ELÄMÄN TANSSI” -NÄYTTELYYN

Didrichsenin taidemuseossa oleva näyttely esitteli kuutisenkymmentä Munchin työtä, öljyvärimaalausta ja grafiikkaa mm. muotokuvia ja alastontutkielmia. Näyttely kertoo taiteilijasta, jonka vahvat symbolit ja ekspressiivinen ilmaisutapa sekä värien käyttö koskettavat myös nykykatsojaa. Kuolema, pelko, ahdistus, suru ja elämä ovat Munchin teemoja.

16.11.2014 VIERAILU INKERI MAKKOSEN
TYÖHUONEELLE ROIHUPELLON
TAITEILIJAKORTTELIIN

Inkeri Makkonen kertoi öljypastellitekniikastaan. Liidut hän tekee itse pigmenteistä, vahoista ja öljyistä. Oman tekniikkansa hän kertoi olevan varsin hidas, maalauksissa on runsaasti kerroksia, niitä raaputetaan ja maalataan lisää, töitä valmistuu vain muutama vuodessa ja pienemmät työt vaativat enemmän aikaa kuin suuret. Lisäksi hän on tutkinut ja kokeillut teosten osittaista polttamista tekniikkana ja esillä oli myös monista materiaaleista tehtyjä suuria, veistoksellisia kollaaseja.

Akvarellistit Rooman kukkuloilla

6.–13.6.2014

Italian kesä oli puhjennut täyteen loistoonsa, kun yksitoista iloista ja toiveikasta akvarellistia opettajansa Krista Kortelaisen johdolla saapui ikuisen kaupungin eteläpuolelle, yhdelle kumpuilevan maiseman kukkuloista. Näkymä oli vaikuttava. Kukkulan laella kylpi punainen, suurien kaarien kannattama, vanha maalaistalo kirkaassa auringon valossa

ja katseli Roomaan päin. Edessämme oli matkamme pää: La Cerquetta. Horisontissa siinsi Pietarin kirkko ja Rooman keskustan siluetti. Lännessä laakson toisella reunalla näkyivät läheisen pienen kylän rakennukset.

Majoituimme kauniisti sisustettuihin huoneisiin samaan pihapiiriin myöhemmin rakennettuun majataloon.

Seitsemän päivää aurinko porotti ja akvarellistit etsivät tuuheiden pihapuiden suojasta viilentävää varjoa mihin asettua maalausvälineineen. Kristan ohjauksessa siveltimet suihkivat. Tutkittiin valoa ja varjoa, puiden luonteikkuutta ja niiden suhdetta toisiinsa, maatilán hevosten anatomiaa, näkymiä pohjoiseen ja itään sekä auringon lasiessa että yön saapuesssa. Rakennettiin asetelmia ja tut-

kittiin upeaa sitruunapuuta. Krista puhui siveltimen käytöstä, värin vaikutuksesta, suihkepullon taikuudesta ja kolmen värin sekoituksista. Säännöllinen työskentelyaikataulu rytmitti päivien ohjelmaa ja siestan merkitys tuli kaikille tutuksi.

La Cerquetta oli luomutila ja melkein kokonaan omavarainen. Kukko herätti aamuisin sekä kanansa munimaan että meidät maalaamaan. Suuret kasvimaat antoivat satoa meidän nautittavaksi. Ihana keittiöhenkilökunta taikoi joka ilta kauniisti katettuun päivällispöytään mitä herkullisimpia vihanneksia. Ja kaiken kukkuraksi saimme nauttia talon omia viinejä.

Yhden päivän vietimme kuumassa Roomassa. Aamulla varhain oma bussi kuljetti meidät Roomaan Villa Borgheseeseen, jossa suomenkielinen opas odotti.

Se oli unohtumaton opastuskierros. Kolmekymmentä vuotta oppaana Roomassa toiminut Päivi esitteli meille valitsemansa kohteet niin suurella innostuksella ja mahtavalla tietomäärällä, etten aikaisemmin ole saanut moista kokea. Tuntui kuin opastuksemme olisi ollut hänen diplomityönsä ja me sen arvioitsijoita. Minulta olisi herunut täydet pisteet. Hän johdatti meidät myös taiteilijaravintolaan, jossa omistaja otti meidät sydämellisesti vastaan kuplivien kylmien juomien kanssa. Paikka ja ruoka olivat elämys. Vapaa-aikana pienissä

Tutkittiin valoa ja varjoa, puiden luonteikkuutta ja niiden suhdetta toisiinsa, näkymiä pohjoiseen ja itään sekä auringon laskiessa että yön saapuessa.

ryhmissä vaeltelimme nähtävyyksien ja ostosten maailmassa ja asfaltti melkein sulii jalkojen alta.

Kiitän Kristaa, joka päivien rasituksista huolimatta jaksoi pitää meille kannustavan, akvarellimaailmaan johdattelun loppuarvioinnin. Samoin kiitän häntä kaikesta järjestelystä, positiivisesta asenteesta ja tinkimättömästä opastuksesta akvarellimaalauksen maailmaan.

Kun näin ihanan kesän jälkeen vielä alkusyksyn auringon lämmöstä nauttivana muistelen mennyttä kurssimatkaa, tunnen haikeutta kaiken ihanan ohikiitävyydestä. Sain tutustua tosi kivoihin, mutkattomiin ja rohkeisiin ihmisiin, jotka jäivät lämpiminä ystävinä mieleeni. Toivon, että taas joskus, jossakin kivassa paikassa kohtaamme ja saamme liittää uusia mieleen painuvia muistoja elämämme taiteen poluille.

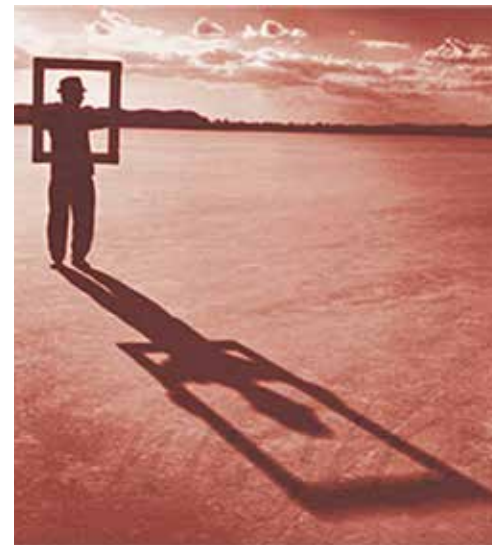

Kuva Pirkko Raulo

Kiitos teille Irja, Kirsti, Kristina, Liisa I, Liisa II, Leena, Mau, Pirkko, Riitta ja Virve.

*Teksti ja kuvat
Sirkka Raikamo*

Taidekehystämö Ars Longa Oy

Kehystykset 20 vuoden kokemuksella, laadukas kehysmallisto. Tervetuloa!

Avoinna ti-pe 10-17 (tauko 13-14), la 11-15
Taulujen kuljetuspalvelu

Ars Longa
Valkoisen Ristin talossa, Linnanherrankuja 4, Vartiokylä,
00950 Helsinki. Puh. 040 125 4000, arslonga.fi

Daemon – malli

Viime vuosien aikana Daemon on ollut useita kertoja mallina taideseuramme elävän mallin piirustuksessa, tänä vuonna koko syyskauden. Daemonin mielestä mallin työ on joskus raskasta ja vaativaa, mutta myös mielenkiintoista. Taiteilijat osaavat arvostaa mallin työtä. Taloudesta vastaavat henkilöt eivät tunnu ymmärtävän, että pelkästä paikallaan olemisesta pitäisi maksaa rahaa. Mallien palkat ovat tosi huonot.

Mallimme **Daemon Storm** muutti Amerikasta Suomeen vuonna 2007. Hän vietti lapsuutensa ja nuoruutensa Michiganin osavaltiossa Detroitissa käyden siellä peruskoulun. Lukion ajan, joka kesti neljä vuotta, hän opiskeli ja asui St. Louisissa. Daemonilla ei ole sisarusia. Hänen äitinsä, joka on sukujuuriltaan englantilais-saksalainen, elää edelleen Amerikassa. Samoin siellä asuu Daemonin lapsuuden ystävä, jonka kanssa hän edelleen pitää yhteyttä.

Lukion jälkeen Daemon asui perheensä kanssa Sterling Heightsissa lähellä Detroitia. Hän oli työssä vaatekaupan myyjänä ja toimi myös mallina vaate- ja muotinäytöksissä. Myöhemmin hän oli

työssä parinkin autotehtaan, mm. General Motorsin, toimistossa suunnittelijana. Tehtävänä oli suunnitella autojen eri osien yhteensopivuutta. Daemon osti omakotitalon Oak Parkista vuonna 1999. Myöhemmin talosta koitui harmia, kun se piti myydä.

– Olin naimisissa. Vaimoni halusi lähteä Suomeen opiskelemaan. Kun hän oli ollut täällä puolitoista vuotta, ajattelin, että myös minä voisin lähteä Suomeen opiskelemaan. Avioliittomme päättyi eroon, kun olin ollut täällä reilut puolitoista vuotta. Meillä oli Amerikassa omakotitalo lähellä Detroitia. Nyt talo piti saada myytyä. Silloin oli Amerikassa alkanut juuri kriisiaika. Asuntokupla

Croquis. Numerot piirustuksissa kertovat asennon pituuden minuuteissa.

puhkesi, asuntojen hinnat romahtivat ja talous painui lamaan, eivätkä asunnot menneet kaupaksi. Sain kuitenkin lopulta talon myydyksi, mutta halvallahen se meni, kertoo Daemon.

Muutettuaan Suomeen halusi Daemon mennä Helsingin yliopistoon opiskelemaan taidehistoriaa, mutta opetus tapahtui pelkästään suomenkielellä, jota hän ei osannut. Seuraavaksi hän pyrki opiskelemaan englantilaista filologiaa, mutta sinne oli ulkomaalaisilla opiskelijoilla kymmenen henkilön kiintiö. Hän pyrki kaksi kertaa Suomen taideakatemiaan, mutta ei päässyt. Lopulta hän sai opiskelupaikan Bhaktivedanta korkeakoulusta. Siellä hän on opiskellut 3500-4000 vuotta vanhaa intialaista Veda-kulttuuria. Veda-kauden aikana syntyi mm. Intian kansalliskirjallisuus, Veda-kirjat.

Daemon meni vuonna 2009 osapäivätyöhön taidekehystämöön. Opiskelun takia hän teki töitä kehystämössä 20 tuntia viikossa. Vuodesta 2011 alkaen hän on ollut kokopäiväisenä työntekijänä samas-

sa kehystämössä. Hän on kiinnostunut antiikista, vanhan säilyttämisestä ja entisöinnistä. Konservattorin työ olisikin hänelle mieluinen ammatti tulevaisuudessa.

Kysymyksiä mallin työstä

Kerroit olleesi vaatemaalina muotinäytöksissä. Miten tulit aloittaneeksi taidemallin työt?

– Kaikki alkoi oikeastaan sattumasta. Opiskelin lukion jälkeen taidekoulussa. Meitä oli kolme henkilöä, minun lisäksi yksi poika ja yksi tyttö. Vedonlyönnin takia lupauduimme menemään koulun piirustukseen alastonmalliksi. Ensimmäisenä perui tyttö lupauksensa. Lopulta minäkin petin lupaukseni. Jäljelle jäänyt poika meni malliksi. Minulle jäi tästä hieman huono omatunto, koska petin lupaukseni. Sitten eräs taiteilija haki malleja, koska halusi tehdä aakkoset alastomista ihmisistä. Kaverini sanoi, että se voisi olla hauskaa, eiköhän mennä. Ja me menimme. Minä esitin V-kirjainta

ja myös jotain toista kirjainta, en muista varmasti mitä. Tämä oli ensimmäinen kertani alastonmallina.

Oliko sinulle helppoa aloittaa alastonmallina? Itse ajattelen, että täytyy rohkeasti astua jonkin kynnyksen yli, että voi esiintyä alastomana.

– Minulle alastomana oleminen ei ole ongelma. Olen esiintynyt kerran suomalaisessa TV-dokumentissa alasti. Kuvaustilanteessa sää oli kylmä ja minua paleli.

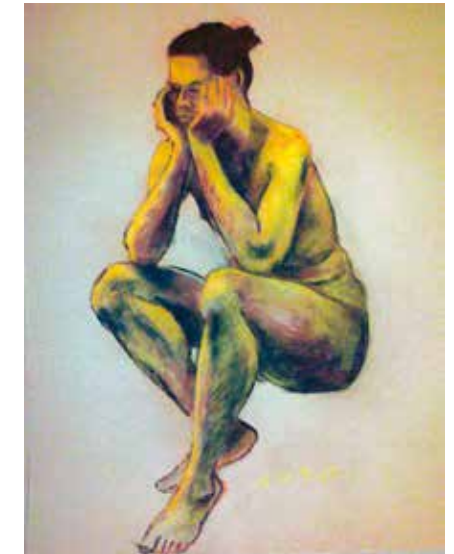
Jokainen on kuitenkin pohjimmiltaan hieman ujo. Onko alastonmallina oleminen jonkinlainen rooli?

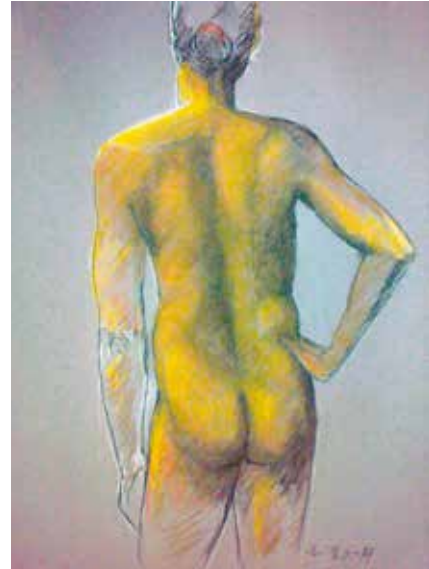
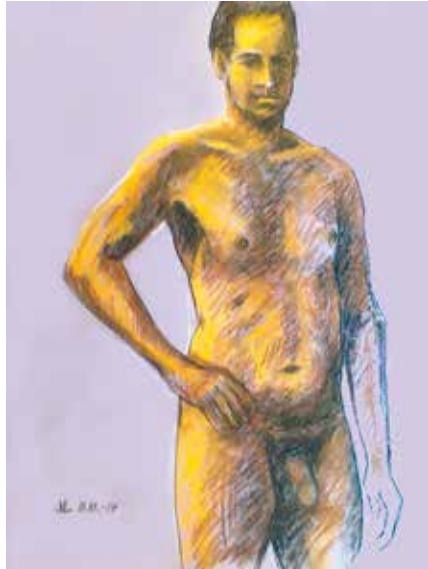
– En ujostele. Alastomuus ei ujostuta minua. Ehkä vähän aluksi, kun tulen ennen tuntemattoman ryhmän malliksi. Joskus saattaa olla hieman hämentävää, kun olen esimerkiksi jollain kurssilla mallina ja kurssille tulee joku tuttuni, joka ei tiedä minun olevan mallina, enkä minä tiedä hänen tulevan kurssille. Hämmennys saattaa olla molemminpuolista.

Kerroit, että olit jo Amerikassa parin

vuoden ajan mallina. Minkälaisissa paikoissa?

– Menin malliksi Birminghamin taideyhdistykseen (Birmingham Art Associa-

tion). Siellä piti olla mallina jokin viitta tai kangas päällä. Opettaja katsoi kun riisin kylpytakkini ja sanoi, etten tarvitse mitään kangasta päälleni. Hänen mielestään olin hyvä malli. Sitten nimeni meni mallien listalle ja olin monissa paikoissa mallina. Olin myös monien taiteilijoiden kodeissa ja työhuoneissa yksityismallina.

Miten mallinurasi alkoi Suomessa?

– Olin yhden kerran Työväenopistossa mallina. Sen jälkeen ei tapahtunut mitään kolmeen vuoteen. Sitten minua pyydettiin seuraamaan sairastunutta mallia. Sen jälkeen olen ollut mallina Helsingin Työväenopistossa ja Vantaan aikuisopistossa mm. Kaapelitehtaalla,

Daemon Storm: My favorite things, pastelli, 2007.

Piirrustuksia Daemonin luonnoskirjasta.

Oulunkylässä, Kannelmäessä, Tikkurilassa ja tietenkin Vuosaaressa Itä-Helsingin Taideseurassa. Olen ollut sekä piirustus- että kuvanveistomallina.

Mitä ajattelet kun olet mallina?

– Kun aloitin mallina olemisen, minulla liikkui valtavasti ajatuksia päässä. Vartaloni myös liikkui, ja minulla oli vaikeuksia pitää asento samana. Sitten opettelini olemaan ajattelematta mitään. Nykyisin pystyn paremmin pitämään asentoni paikallaan. Joskus päätän ajatella jotain määrättyä juttua, filosofista tai jotain muuta asiaa.

Mitä ajattelet mallin työstä? Miksi teet sitä? Entä palkka?

– Pidän mallina olemisesta. Taiteilijat arvostavat sitä ja se tuottaa minulle hyvää mieltä. Joskus minua pyydetään olemaan todella vaikeassa asennossa. Aluksi suostuin lähes kaikenlaisiin asen-

toihin, joissa käsi tai jalka saattoi puutua tunnottomaksi. Nykyisin tiedän paremmin, mitkä asennot eivät ole mahdollisia. Vaikeat asennot voivat olla raskaita. Malleille maksetaan 12-13 euroa tunnilla. Siitä ei verojen ja matkakulujen jälkeen jää paljoa käteen.

Miten vietät vapaa-aikasi?

– Laulan kahdessa kuorossa: maanantai-iltaisin laulu-yhtye Lunassa ja torstai-iltaisin Coro latinoamericano de Helsinki -kuorossa. Molemmat kuorot pitävät kaksi-kolme konserttia keväällä ja syksyllä. Muuten vapaa-aikani on aivan tavallista, luen, pyöräilen, käyn kuntosalilla, joskus käyn elokuvissa jne.

Teetkö myös itse taidetta?

– Kyllä, maalaan akryyliväreillä. Piirrän lyijykynällä, hiilellä ja kuivapastelleilla. Kuviani on julkaistu erilaisissa julkaisuissa ja niitä on painettu T-paitoihin.

*Teksti ja kuvat
Jaakko Liukkonen
ja Daemon Storm*

Sikspäkki ripustamassa näyttelyä avajaispäivänä Galleria Perspektiivissä.

Sikspäkki tapetilla

Tammisaaressa avautui 18.8.2014 kuuden seuramme kuvantekijän toinen yhteisnäyttely. Ryhmä **Sikspäkki** on seuramme sisällä syntynyt ryhmä, joka toimii vain näyttelyjen merkeissä. Ryhmään kuuluvat **Ritva Juselius, Jaakko Liukkonen, Ritva Lumiaho-Pesola, Kirsti Pesari, Tua Mylius** ja **Sirkka Raikamo**. Ryhmä syntyi, kun 2011 Kaapelitehtaan seuran yhteisnäyttelyyn tuli vieras Piekämäeltä. Päätoimittaja **Ilkka Seppä** on Piekämän vireä kulttuuripersoona, joka mm. vastaa paikallisesta kulttuuripappila **Sylvistä** (Sylvi Kekkosen syntymäkoti) ja sen toiminnasta. Tuona kesänä 2011 oli

eräs taiteilija perunut melko myöhään tulemisensa ja pappilan kesänäyttely uhkasi jäädä toteutumatta. Ilkka on vanha ystäväni ja hän pyysi minua kokoamaan joukon ja tulemaan töineen Piekämäelle. Tuumasta toimeen. Näyttely toteutui loistavasti. Kokemus oli mahtava. Luulimme tuolloin, että tapaus jää ainutkertaiseksi, mutta viimeisen Stoa:n, oman seuramme näyttelyn yhteydessä, Tua tiedusteli, olisinko valmis kokoamaan uuden näyttelyn, nyt käytettävissä olisi Tammisaaren kaupungin kirjaston vieressä oleva kunnan näyttelytila nimeltä *Galleria Perspektiivi*.

Nyt olemme siinä tilanteessa, että lauantaina 6.9. keräsimme näyttelymme pois. Galleria oli juuri meille ideaali. Kuusi tekijää mahtui, kun otimme melko tiiviin ripustustavan ja sovittelimme työmme yhteen, niin että kokonaisuus oli raikas, railakas, värikkään iloinen ja sai katsojan hyvälle mielelle. Tämä oli erään talossa työskentelevän naishenkilön arvio purkupäivänä. **Sikspäkki** oli onnistunut selvästi kaimaansa vuonna 2011 perustetun kuuden puolueen hallitusta paremmin.

Näyttelyyn tutustui runsas joukko paikallisia. Viereisen kirjaston läheisyys teki näyttelykäynnin helpoksi. Avajaispäivänä taivas oli raskaan harmaa ja vettä satoi kuin saavista kaataen. Siitä huolimatta ihmisiä riitti kuitenkin kiittävästi. Kaksi paikallislehteä kirjoitti mukavan jutun ja *Västra Nyland*-lehden toimittaja rohkeni jopa kirjoittaa oman näyttelyä kiittelevän arviointinsa. Lisäksi mm. kaksi paikallista kuvataideopettajaa oli tuonut oppilaitaan tutustumaan erilaisiin tekniikoihin ja he antoivat todella positiivista palautetta. Melko vähäiseksi jääneestä mynnistä huolimatta voimme tyytyväisinä painaa muistoihimme toisen yhteisen kokoontumisemme.

Avajaisissa oli välillä väkeä tungokseen asti ja tuttujaakin tavattiin.

Talven kurssit alkavat taas. Ahkeroimme jälleen ututterasti sekä kurseilla että kotona. Ehkä ensi kesänä tai viimeistään kahden vuoden päästä otamme tapahtuman uusiksi jossakin päin Suomea. Kiitän kaikkia sikspäkkiläisiä loistavasti sujuneesta yhteistyöstä. Erityiskiitokset Jaskalle ammattiavusta ja reippaille avio- puolisoille: Gero ja Mikko suurenmoisesta ripustusavusta.

Mikko ja Gero, ripustajat tauolla.

Sirkka Raikamo

Pää pois, asenne esiin

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Tukikohdaksi saimme huvilan Villa Lill Kallvik, jota hallinnoi Helsingin kaupungin 450-vuotistaiteilijatalosäätiö. Villa Lill Kallvikin peruskorjaus valmistui 2006, jolloin se sai nykyisen nimensä. Huvila on rakennettu 1920-luvulla ja on aiemmalta nimeltään Hietala, ja sen omistaja oli rakennusmestari Jalmari Syvähuoko. Huvilan erikoisuutena on hirsiseinän päälle tehty kevytbetoniulkoseinä. Syvähuoko rakennutti huvilaansa myös puutarhurin asunnon sekä 4680 neliön muotopuutarhan. Hienossa 1800-luvun tyyliässä puutarhassa on edelleen ruusutarha sekä joonialainen pylväikkö, joka on melko hyvässä kunnossa. Puutarhaan kuuluivat aikanaan myös kasvihuoneet viinirypäleineen. Kaikkiaan puistoaluetta on nykyisellään 3,4 hehtaaria.

Vietimme huvilan viehättävässä ilmapiiressä kolme päivää merelle aukeavassa

Kymmenkunta maalaria osallistui kesäkurssiin, joka pidettiin Vuosaaren elokuun alussa. Tutkimme Aurinkolahden ympäristöä, jossa urbaanilla alueella löytyy hiekkarantaa, kävelyteitä, kerrostaloja ja siellä täällä vanhoja huviloita kertomassa menneestä ajasta.

Kuva Kirsti Pesari

Inkeri Makkosen kritiikkihetki Aurinkolahdessa puiden siimeksessä.

maisemassa. Kuvasimme itse taloa ja sen hienoa ruusujen ja päivänliljojen kaunistamaa puistoa. Kesytimme myös vihreän sävyjä. Ilmat olivat mitä parhaimmat ja aurinko häikäisi. Oli leppoisa ja rentout-

Kuva Maila Niskanen-Kopio

tavaa, varsinkin kun opettajamme Inkeri Makkonen piti meille jokusen tuokion rentoutus- ja mielikuvaharjoituksia. Niiden avulla oli helppo päästä pois liiasta suorittamisesta. Tuntui, kuinka ympäristön kreikkalainen pylväikkö omalta osaltaan vei ajatukset välimerellisiin tunnelmiin ja väritkin tuntuivat kirkastuvan paletilla.

Kurssimme aloitus oli lähellä Aurinkolahden uimarantaa ja tehtävänä oli mustavalkoisella valon ja varjon tutkiminen. Maalasimme myös Kallvikissa Villa Ulaksen lähistöllä ennen loppukritiikkiä. Kritiikissä katsoimme kunkin kurssilaisen työt ja saimme sekä kiitosta että vinkkejä, miten jatkaa eteenpäin.

– Minulle opetuksessa on tärkeää vahvistaa opiskelijan omaa käsialaa ja sitä, minkälaisilla olemisen teillä rakentaa kuvaa, valaisi Inkeri omia periaatteitaan opetuksessa.

– Korostan myös asennetta, tärkeää on, että maalaa ja katsoo, mitä tulee. "Pää pois maalattessa!" kehoitti Inkeri.

Vuosaari ei ollut entuudestaan tuttu opettajallemme. Nyt on tultu tutuiksi puolin ja toisin, sillä Inkeri Makkonen on toiminut myös syksyllä Itä-Helsingin taideseuran opettajana. Kiitos kesän kurssista, mukavaa oli!

Teksti Kirsti Pesari

Kuva Ritva Oksanen

Työskentelyä Vuosaaren maisemissa ja Villa Lillkallvikin teranssilla.

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Kurssin loppukritiikki pidettiin Sasekalla.

Akvarellit matkassa maailmalla

Kuva Mikko Pesola

Seuramme jäsenet ovat käyneet kursseilla mm. Italiassa, Espanjassa, Ranskassa sekä myös eri kohteissa kotimaassa. Matkoilla maalattujen akvarellien näyttely oli esillä Eurooppasalissa 28.10.–11.11.2014.

Krista Kortelaisen avajaispuheesta:

"Akvarellissa kiehtoo monipuolisuus, maalauksien ei aina tarvitse olla herkkiä ja kauniita. Läpikuultavuuden ansiosta maalaaminen on väripinnanrakentamista, jota kautta valöörit löytävät muotonsa. Tämä on käänteinen maalaustapa öljyväri- tai akryylimaalaukseen, valo on säästettävä alusta asti.

Akvarelli on maalauksmateriaaleista käytännöllisin, se ei saastuta, sen voi ottaa mukaan minne vain, maalata ulkona ja vain kolme väriä riittää, sillä pystyy luomaan loistavan väripaletin. On vain paperi, vesi, väri ja näädänkarvasivelliin.

Vesivärimaalauksessa ensimmäiset siveltimen vedot ovat huumaaavia, ensimmäinen maalaukskerta antaa jo vastauksen tuleeko teoksesta hyvä. Kun maalataan monikerroksisesti antaen teoksen välillä kuivua, käyttäen märkää märeille

ja kuivatekniikkaa vaihtelevasti maalauksen aikana, myös katsojalle avautuu akvarellin hurmaava maalausmatka.

Tämä on meditaatiota, se opettaa kärsivällisyyttä ja nöyryyttä.

Länsimainen akvarelli sellaisena, kuin me tänään sen tunnemme, on varsin nuori taiteen alue. Euroopassa vesivärimaalauksella oli pitkään välineen asema. Sitä käytettiin muistiinpanojen tekemiseen, luonnosteluun sekä keskiajalla kirjankuvitusten tekemiseen. Eräs mielenkiintoinen ja vaarallinen työtehtävä mielestäni oli ennen valokuvan tuloa, että akvarellistit laitettiin soutuveneeseen keskelle merisidankäyntiä maalaamaan tilannekuvia.

Vasta 1700-luvun Englannissa **William Turner** (1775-1851) alkoi maalata meriä ja taivasta kuulain värein laveeraten ja tästä maalaustavasta kehittyi itsenäinen taidemuoto. Lopulta impressionistit avasivat tien modernille akvarellille.

Kaikessa taiteessa mielestäni tärkeintä on rehellisyys.

Rehellisyys on myös lähtökohta puhtaassa maalauksessa, josta taidemaalari **Carolus Enckell** (1945-) kirjoittaa näin

Puhtaan maalauksen puheesta, kappaleessa Sielu - kieli:

Puhdas maalaus on aineellinen ja imaginaarinen esine, joka omalla olemuksellaan nostaa valon näkyviin. Tässä valossa tapahtuu kaikki mitä maalauksessa on. Tässä valossa maalauksen sielu piilee, hiljaisuuden tilassa ennen sanaa. Tässä mykkyyydestä voi maalauksen äänen kuulla. Tuo ääni sanoutuu irti esineellisyydestä, mutta samaan aikaan aineellinen kappale, jolle se kuuluu, tahdotulla nimetyksi. Ja antaa jollekin nimi on antaa jollekin sisältö on yhtä kuin kielen alku."

Kuvat Tua Mylius

Tapahtumia

Kuva Tua Mylius

Akvarellistit ovat liikkuvaista väkeä eivätkä tahdo pysyä Sasekan Montussa. Tässä torstaiyöryhmä liikkeellä, Helga ja Krista Kasvitieteellisessä puutarhassa 20.2.2014.

Kuva Jaakko Liukkonen

Seija Pulkkinen in memoriam

Itä-Helsingin Taideseuran perustajajäseniin kuulunut **Seija Pulkkinen** kuoli 1.5.2014. Seija toimi alusta alkaen aktiivisesti seuran hallituksessa monissa luottamustehtävissä. Hän oli myös perustamassa seuraan grafiikkaryhmää ja toimi torstaigrافیkoissa. Muisteleme Seijaa lämmöllä.

Kuva Gero Mylius

Taideseura järjesti jälleen lasten maalaustapahtuman Eurooppasalissa Taiteiden yönä 21.8.2014. Työpaja toimi klo 15–18, ja sen teemana oli ilo.

Kuva Ritva Lumiaho-Pesola

Tuulee, 2014, akryyli.

Ritva Lumiaho-Pesolan näyttely "Näkymiä maalauspolkujeni varrelta" oli esillä Sasekalla 2.8.2014 alkaen noin viikon verran.

jankkoitaista

Kevään 2015 kurssit

Viikoittaiset kurssit alkavat Kerhotalo Sasekalla viikolla 4.

● **Öljy- ja akryylikurssi** kokoontuu maanantaisin. Kurssi on tarkoitettu sekä maalausta vasta aloittaville että jo pidempään harrastaneille. Kurssiin sisältyy 7 opetuskertaa ja 3 kertaa itsenäistä työskentelyä. Kurssiohjelmassa huomioidaan kurssilaisten osaamistaso. Työskentelyaikaa on klo 15–21, opettaja on paikalla klo 16–19. Kurssin hinta on 75 euroa. Kurssi **alkaa 19.1.2015**.

● **Tiistaipaja** on tarkoitettu itsenäiseen työskentelyyn tottuneille maalareille, jotka haluavat työskennellä kannustavassa seurassa, tavoitteellisesti ja saada sekä kritiikkiä että ohjausta kehittyäkseen ja uudistuakseen. Tiistaipaja kokoontuu tiistaisin klo 10–14. Kurssiin sisältyy 10 kokoontumiskertaa. Opettaja antaa kritiikkiä ja ohjausta 4 kertaa lukukauden aikana. Kurssin hinta on 75 euroa. Kurssi **alkaa 20.1.2015**.

● **Torstaipaja** on tarkoitettu akvarellisteille ja muille hajuttomilla menetelmillä työskenteleville. Torstaipaja kokoontuu torstaisin klo 10–14. Kurssiin sisältyy 10 kokoontumiskertaa. Opettaja antaa kritiikkiä ja ohjausta 4 kertaa lukukauden aikana. Kurssin hinta on 75 euroa. Kurssi **alkaa 22.1.2015**.

● **Elävän mallin piirustusta** on tiistai-iltaisin klo 18–20. Tällä kurssilla on mahdollisuus osallistua myös vain croquis-piirustukseen, joiden ajankohdan löydät nettisivuiltamme tammikuun lopulla. Kurssi kokoontuu 10 kertaa ja opettaja on paikalla 6 kertaa. Osallistumismaksu on 8 euroa kerralta. Kurssi **alkaa 20.1.2015**.

● **Kokeilevan piirustuksen kurssi** kokoontuu keskiviikkoisin klo 18–20. Piirtäminen soveltuu hyvin yhdistettäväksi muihin maalaus- ja painomenetelmiin. Materiaaleina käytetään erilaisia piirustusvälineitä ja mm. tussin kanssa yhdisteltäviä materiaaleja. Kurssi on tarkoitettu sekä aloittelijalle että jo kokeneemmallekin harrastajalle. Kurssi kokoontuu 10 kertaa lukukauden aikana opettajan opastuksella. Kurssin hinta on 75 euroa. Kurssi **alkaa 21.1.2015**.

● **Grafiikkaryhmä** kokoontuu torstaisin klo 18–21. Kurssilla työskennellään itsenäisesti ilman opettajaa. Osallistuminen edellyttää grafiikkakurssin käymistä tai aiempaa kokemusta grafiikan teosta. kurssin hinta on 30 euroa. Kurssi **alkaa 22.1.2015**.

● **Akvarellimaalauskurssi** kokoontuu lauantaisin klo 10–14. Kurssiin sisältyy 10 maalauskertaa joko seuran kurssitiloissa tai muualla opettajan kurssisuunnitelman mukaisesti. Kurssin hinta on 85 euroa. Kurssi **alkaa 24.1.2015**.

Kevään mielenkiintoiset lyhytkurssit sekä kesäkurssit ovat työn alla ja niistä ilmoitetaan tarkemmin alkuvuoden tiedotteissa.

jankkohtaista

Kuvanveistokurssi Sasekalla

Keraaminen saviveistoskurssi pidettiin taideseuran tilassa Sasekalla 1.–4.9.2014. Opettajana toimi Emma Helle. Kurssilla tehtiin keramiikkaluonnos elävästä mallista. Kuvassa Anna-Kirsti Kemppinen ja Emma Helle tarkastelemassa Anna-Kirstin veistosta.

Kuva Ritva Oksanen

LUKAS

Huippuluokan Lukas-taiteilijatarvikkeet Saksasta ulottuvillasi. Tuotteet ja värikartat löytyvät www.lukas.eu

Ammattilaisen ostopaikka Kaapelitehtaalla!

farbe.
taiteilijatarvikeliike

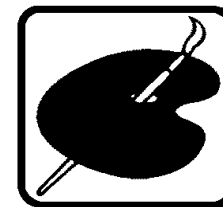
Avoimna ma - pe 11.15 - 17.45 • la 11.15 - 14.30. Kesäajot ks. www.farbe.fi
Puh. (09) 694 9791 • Tallberginkatu 1 C, 2. krs. Käytävägalleria.

Jäsenmaksut ja jäsenkortit

Taideseuran jäsenmaksu vuonna 2015 on 40 euroa/vuosi, nuorisojäsenet (13-18 v) 20 euroa/vuosi. Lisäksi uusilta jäseniltä velotetaan 3 euron kirjaamismaksu. Jäsenkortti ja laskulomake jäsenmaksun suorittamiseksi lähetetään tammi-kuun tiedotteen mukana. Henkilöt, joiden jäsenmaksu vuosilta 2013 ja 2014 on maksamatta, poistetaan jäsenluettelosta. Vuoden 2015 vuosinäytelyyn osallistujilla pitää olla vuosien 2014 ja 2015 jäsenmaksut maksettu.

Alennusta

Columbuksen Suomalaisesta Kirjakau-
pasta saa edelleen 20% alennusta taide-
ja konttoritarvikkeista. Muita alennusta
myöntäviä liikkeitä ovat ainakin Farbe
Oy, Tempera, Giotto.

Itä-Helsingin Taideseuran
jäsenlehti 2014

LEHDEN TEKIVÄT:

Kirsti Pesari
Jaakko Liukkonen
Maila Niskanen-Kopio
Matti Elomaa

Itä-Helsingin Taideseura
Kerhotalo Saseka
Kalkkikiekankuja 6
00980 Helsinki

Jäsenmaksu 2015 on 40 euroa,
nuorisojäseniltä 20 euroa.
Uusilta jäseniltä lisäksi
kirjaamismaksu 3 euroa.

Pankki:
Nordea
IBAN: FI08 1388 3000 3018 08
BIC: NDEAFIHH
Y-tunnus: Y-0821060-0

Itä-Helsingin Taideseura ry

Syyskokouksessa 8.11.2014 valittu hallitus vuodelle 2015:

puheenjohtaja	Kirsti Pesari	050 341 2441
varsinaiset jäsenet:	Ritva Juselius	040 525 5595
	Anja Meri	040 865 9603
	Maila Niskanen-Kopio	050 561 8005
	Ritva Oksanen	040 501 0262
	Anita Puumala	050 525 7949
	Pirjo Sinivalo	050 538 9915
	Vesa Urtti	040 044 7383
	Katriina Vihonen	040 718 9297
varajäsenet:	Maiju Humppi	050 304 2367
	Helga Tollander	040 756 5614

Hallituksen jäsenten tehtävät määräytyvät ensimmäisessä kokouksessa 2015.

Muut vakinaiset tehtävät hallituksen ulkopuolisilla jäsenillä:

tiedotusryhmä (ATK)	Matti Elomaa	050 349 6849
emäntä, hankinnat	Saija (Tipsa) Nykänen	040 753 6339
toiminnantarkastaja	Anna-Kirsti Kemppinen	045 320 9391

Mastering your inspiration

Looking at the world behind the reality.
Feeling how the elements adapt to a single will.
Working with colours and techniques that give
shape to this deepest of inspiration. That is art.

REMBRANDT
The Professional Choice

 Tempera
www.tempera.com

ROYAL **TALENS**
www.royal-talens.com